

arbejdet *resolutionsforslag*, der senere fik yderligere 27 uforpligtede afro-asiatiske og latinamerikanske lande samt Finland, Japan og Jugoslavien som medforslagsstillere.

Resolutionen opfordrer i § 1 indtrængende til suspension af alle kernevåbenforsøg. I § 2 opfordres — med underforstået adresse til Peking-Kina og Frankrig — alle lande til at respektere Moskva-aftalens ånd og bogstav, og i § 3 anmodes 18-magtsudvalget i Genève om som hastesag at arbejde videre på en omfattende prøvestopaftale og arrangementer, som effektivt udelukker alle atomvåbenforsøg i alle omgivelser, idet de forbedrede muligheder for internationalt samarbejde om seismologisk konstatering af sprængninger holdes for øje. Endelig anmodes Genève-udvalget om at aflægge beretning til Generalforsamlingen.

På grund af modstand fra NATO-landene, i første række USA, mod et ukontrolleret moratorium var § 1 blevet afsvækket, således at den ikke længere indeholdt et krav om *øjeblikkelig* standsning af atomforsøg. I § 2, der var indføjet på foranledning af Indien, blev der foretaget en mindre sproglig ændring af hensyn til Sovjetunionen, der havde fundet bestemmelsen for kritisk mod Kina. § 3 åbner mulighed enten for en traktatlig aftale eller for ensidige erklæringer om prøvestop, alt under fornøden kontrol.

Resolutionsforslaget blev den 26. november vedtaget med 86 stemmer for (herunder alle vestlige lande, undtagen Frankrig, samt Rumænien), ingen imod, medens 13 afholdt sig fra at stemme (østblokken, undtagen Rumænien, Algeriet, Frankrig, Guinea og Mauritanien).

Rumænien begrundede sin positive holdning til resolutionen med henvisning til, at den måtte ses som et skridt henimod et fuldstændigt forbud mod atomvåben.

Den *danske* delegerede, *folketingsmand* *Frøde Jakobsen*, afgav en stemmeforklaring, der gengives i bilag 2.

Resolutionen (res. 2032) blev den 3. december 1965 vedtaget i plenarforsamlingen med 92 stemmer for, 1 imod (Albanien), medens 14 afholdt sig fra at stemme (østblokken med undtagelse af Rumænien, Algeriet, Congo (Brazzaville), Cuba, Frankrig, Guinea og Mauritanien).

Albanien erklærede i en stemmeforklaring, at atomprøvespørgsmålet kun kunne løses

i forbindelse med et forbud mod og ødelæggelse af alle atomvåben, samt at et prøvestop kun ville være til fordel for de „gamle“ atommagter.

1. udvalgs beretning: A/6124.

Spørgsmålet om indkaldelse af en konference med henblik på undertegnelse af en konvention om forbud mod anvendelse af nucleare og thermo-nucleare våben.

1. udvalg vedtog den 30. november 1965 på forslag af Æthiopien og uden debat at henvise ovennævnte spørgsmål til behandling i 18-magtsudvalget i Genève. Plenarforsamlingen tiltrådte dette.

Den æthiopiske repræsentant anførte som begrundelse for sit forslag, at det ikke på indeværende tidspunkt ville være hensigtsmæssigt at drøfte indkaldelse af endnu en konference om nedrustning, efter at der i princippet var truffet beslutning om indkaldelse af en verdensnedrustningskonference, der nødvendigvis bl. a. ville komme til at beskæftige sig med spørgsmålet om forbud mod kernevåben.

Spørgsmålet om almindelig og fuldstændig nedrustning.

Ovennævnte spørgsmål blev behandlet af 1. udvalg på 3 møder i slutningen af november, og den 2. december vedtog udvalget *et af Cypern fremsat resolutionsforslag*, hvori 18-magtsudvalget i Genève anmodes om at fortsætte bestræbelserne for fremskridt i spørgsmålet om en aftale om almindelig og fuldstændig nedrustning under effektiv international kontrol såvel som om begrænsede nedrustningsskridt. 18-magtsudvalget anmodes endvidere om at genoptage sit arbejde så hurtigt som muligt.

Under udvalgsbehandlingen placerede *Sovjetunionen* ansvaret for, at nedrustningsdrøftelserne var gået i stå, på USA, der efter sovjetisk opfattelse ikke nærrede noget oprigtigt ønske om at nedruste, men tværtimod for at sikre sin økonomi styrkede sit militære potentielle hjemme såvel som ude i hurtigt tempo. For første gang under samlingen rettede Sovjetunionen frontalangreb på, hvad man betegnede som USAs væbnede interventionspolitik i Vietnam og andetsteds og undertrykkelse af nationale befrielses-